

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО НА ПОЛСКО-БЪЛГАРСКОТО ДРУЖЕСТВО ВЪ СОФИЯ.

Почитаеми Юбиляре,

Казвано е, че въ лицето на своитѣ велики мъже народа чествува самия себе. Днесъ, не само българскиятъ народъ, но и цѣлото славянство би трѣбвало да чествува себе си, като прави поклонъ прѣдъ твоитѣ заслуги, поете, като единъ отъ най-прѣданитѣ и най-добритѣ му синове.

Защото чрѣзъ непоколебимата си вѣра въ силата на славянския духъ, чрѣзъ горещата любовъ къмъ народа, чрѣзъ идеализирането и подържането у тоя народъ благороднитѣ начала на свобода, справедливостъ и братство, най-сетнѣ, чрѣзъ възвишения ти стремежъ прѣзъ цѣлъ животъ да издигнешъ тоя народъ до достойното равнище на култура, сила на творческия духъ и схващане на общитѣ задачи и цѣли, — чрѣзъ всичко това, достойни пѣвецо, ти стана гордостъ, а творенията ти собственостъ на цѣлото славянство.

Изхождайки отъ това становище, „Полско-българското дружество“ въ София те привѣтствува въ деня на твоя не-обикновенъ празникъ: седемдесетгодишнината отъ рождението и петдесетгодишнината на литературната ти дѣйностъ.

Дружеството счита това за свой дългъ толкова повече, че твоето име, твоята дѣйностъ, твоитѣ идеи тѣй живо се свързватъ съ началата на полската борба за независимостъ, чиито привърженици, бѣгайки далечъ на Балканитѣ отъ своитѣ гонители, носѣха съ себе си и въ България идеитѣ на освобождение.

За дѣто въ своята младостъ, буйна и бурна, ти стоя редомъ съ полскитѣ пионери на свободата; за дѣто страда въ изгнание и дѣли горчивия хлѣбъ на скитничеството съ тѣзи, прѣдъ които бѣха затворени границитѣ на отечеството; за дѣто въ своитѣ творения посочваше геройското самопожертвование и устойчивостъ на полскитѣ борци; — за дѣто тѣй